

בכיוון המסומן לעיל. נתעלם מהגישה התבוסנית של צימצום ושחיטה ונעבור להתקפת נגד שתוכל להביא לנו את הצלת הענף.

ובסוף — בדיחה קצרה: שני צפרדעים נפלו פעם לתוך מיכל גדול מלא חלב. בו בזמן שאחד הצפרדעים נתיאש מכל סיכוי של הצלה, לא עשה כלום ולכן טבע, היה השני אופטימיסט; הוא לא איבד את התקוה ופירפר כל הלילה ברגליו, עד שבבוקר ישב על הר של חמאה. נהיה גם אנו אופטימיסטים.

היינריך ראמה

תל-עדשים

חלב המושב שלנו וזאת — בו בזמן ששוררת תת-זונה בשכבות רחבות של מקבלי סעד ופועלי דחק במעברות ובמקומות אחרים. מוטב לתת לילדי משפחות מקבלי הסעד חלב חינם או במחיר מוזל במקום לשפוך אותו. כי גם בדרך זו אפשר להקנות לילדים אלה את הרגל שתית החלב לכל החיים.

מניתי פה רק כמה דרכים להרחבת צריכת ושיווק החלב. לא פעלנו עוד די בשטח הזה. דרישתנו הנמרצת כלפי כל המוסדות הנוגעים בדבר: תנובה, משרד החקלאות, התאחדות מגדלי בקר, שצריך סוף סוף להתחיל לפעול

הסככות והרפד

(תשובה קצרה לחבר בלדוס)

אריה בלדוס שואל ומשיג על מאמרי ב"השדה" בדבר התאמת הסככות לתנאינו כיום. המעוניינים בנושא זה ימצאו תשובתי המפורטת לי. רז ב"השדה". אלה שנועקו להצלת כבוד הובל האורגאני שאני כביכול רודפו ומערער על חשיבותו — חייבים לבוא בהצעה ברורה איך לייצרו מבלי שהדבר יהיה למעמסה על עדר החלב. משק החלב יתן כל עזרתו לייצור הובל האורגאני אם הדבר לא יגרום לו הפסדים. אולם הבוקרים ינסו ודאי לצמצם את ההפסדים הנגרמים בעקב ייצור הובל האורגאני — אם יהיה בידם לעשות זאת ללא גרימת הפסדים אחרים כגון: הגדלת מספר ימי עבודה. כמירכך אני משער שיעשה צ"י הבוקרים נסיון רציני לשמור על מצבן הסניטרי של הפרות כי זה כרוך בחשבון של נזק משקי רציני ונזק אסטתי שהוא לפעמים לא פחות חשוב. לכן הח' בלדוס — הוויכוח נסוב על העובדות הבאות: הפרשות הפרות מהמזון הבלתי נעכל מסתכמות בכ"20—30 ק"ג ליממה, והחלק הנגיתן לאיסוף מגיע ל"4—5 טון בשנה. היינו הכנסה נקיה של 20—30 ל"י לשנה. הרפד הדרוש הוא 3 טון ומחירות כ"100 לא"י, ואם על הענף לשלם זאת — הווה אומר 100 ל"י לפחות. כבר הגענו כמעט כולנו למסקנה שאיסוף הרפד, הובלתו, אחסונו, הפחת שבו, הרצאתו כזבל והובלתו לשדה, עולים יותר ממה שהוא מחזיר אפילו לייצרני הובל. מכאן שהשימוש בו יקר. אם אמנם אנשי גידולי שדה והמטע חושבים אותו להכרחי — ישאו הם במלוא ההוצאות ויביאו לרפת מלוא כמות הרפד. אחרת נראה לי שקשה יהיה לשכנע את בעלי הפרות ללכת בכיוון זה. אחרי הכל זה ענין חשבוני ובוודאי כל משק שיש לו רפד בכמות מספקת ימשיך בשיטה הנהוגה, אבל הצעותיו של בלדוס לחטט, לגבב ולאסוף כל חומר אורגאני על מנת להרקיבו באמצעות הפרשות הפרות — חייב לדעתי לעמוד במבחן הכלכלי ולהצדיק עצמו גם בחינה אגרוטכנית. אני אמנם גורס שאם הובל יקר, צריך להסתפק בפחות אולם האחראיות, לכך לא אטיל על עצמי עד שברי סמכא בחקלאות יפסקו חלכה, אבל אבקש לעצמי זכות לדאוג למצבן הסניטרי של הפרות ולצמצם והוצאות המוטלות על ענף הבקר, שלמעשה יש לחייב בנושאן גם ענפי משק אחרים.

ד"ר רענן וולקני

לח' אוריאל לוי ולמשפחתו

ש פ ע ב ר כ ו ת
לנשואי אמנון עם בח"ל

מזכירות ההתאחדות